



כולל "פורת יוסף"
ע"ש ר' יוסף בן ר' סעדיה חידד ז"ל
רח' זבולון 37 גדרה

זמני השבת
לפי אופק אשדוד
בניסת השבת: 18:52
יציאת השבת: 19:51

עלון מס' 217
ז" אלול התשע"ב
סופטים

"מחודדין בפיר"...

שיהיו דברי תורה

"והיה העיר הקרובה אל הזולל" (כ"א, ג)

מדוע העיר הקרובה אל החלל צריכה כפרה?

כמו שאומר ר' ישראל מסלנט זצ"ל שאם מישהו לא עלינו משתמד בצרפת זה משום שבקובנה שהיא עיר של תורה מתרשלים בעבודת ה'... וכמו שאומר הגרי"ז זצ"ל שמה שאצל אחינו הלא דתיים שומרים יום כיפור זה בזכות שיום הכיפורים חשוב אצלנו וזה משפיע עליהם.

מסופר כי פעם הלך מרן הרב ש"ך זצ"ל לטייל בשבת בגבולות העיר בני ברק, לפתע שאל את התלמיד שהלך עימו, מדוע בכביש זה נוסעים בשבת ומכאן לא נוסעים, מה מגביל אותם ששם נוסעים וכאן לא נוסעים? אמר התלמיד: "כאן זה בני ברק ושם זה רמת גן..."

בואו ונתחזק.

ענה הרב שך: "אין זו הסיבה, אלא הסיבה היא כי כח השמירה של השבת של הדתיים עד לכאן, עד לכביש זה, ואם היינו מתחזקים יותר בשמירת השבת, היתה השפעה גדולה יותר וגם בכבישים רבים ברמת גן וברחבי הארץ לא היו נוסעים בשבת.

~ אוצרות התורה ~



"והיה אם שלום תענך..."

לבדוק אמיתות הדברים.

בא וראה עד כמה נזהרו רבותינו בכבוד הבריות, עד שנפסקה ההלכה שאדם הקורא קריאת שמע, ונכנס חברו ושאל בשלומו, יפסיק וישיב לו שלום.

ואף על פי שהוא כעת מקיים מצווה מהתורה, ומדבר עם ה' יתברך, אף על פי כן יפסיק וישיב לו שלום מפני כבוד הבריות, כדי שלא יעלב חברו מכך שלא השיב לו שלום.

רבי חיים פלאג'ו זיע"א



"שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה"

מדוע פותח הכהן בשמע ישראל?

אמר רשב"י: "אמר ה' לישראל: אפילו לא קיימתם אלא רק קריאת שמע ערבית ושחרית אין אתם נמסרים ביד האויב

זכות קריאת שמע בוקר וערב היא גדולה ומספיקה לנצח במלחמה...

ומתוק האור

"נפלה-נא ביד ה' כי רבים רוזמיו, וביד אדם אל אפלה" (שמואל ב, כד)

אדם שנופל בעוונות שבין אדם למקום, הרי הוא נופל ביד ה', שהרי חטא לה' ורחמיו מרובים... אבל אדם שנופל בעוונות שבין אדם לחברו הרי נופל ביד אדם שצריך לפייסו, ולא בטוח שהאדם ימחל לו ואולי הוא אכזר..

ר' חיים שמואלביץ

"גם הרדיפה לאחר הצדק צריכה להיות בצדק ולא בשקר"

ר' בונים מפשיסחא זצ"ל

"כי השווד" (טז, ט)
השוחד (כתובות)
נקרא כך משום שהוא-חד שכן המקבל והנותן נעשו באמצעותו לאיש אחד... שניהם נעשו שותפין לעבירה.. ומתוק האור

זכות הלימוד בעלון להצלחת טל בן שושנה ומשפחתו הי"ו

מלאכת 'קוצר' בשבת

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שלישי"א,
ראש כולל "פורת יוסף"

ה-'קוצר' הוא אחד מ-39 אבות מלאכות האסורות בשבת, והיינו תלישת כל דבר שגידולו מן הארץ ומחובר לקרקע. אבל ענף עץ מנותק, מותר לתלוש ממנו. ולפיכך:

א. תלישת פירות מן המחובר אסורה לא רק בידו אלא אפילו בפיו.

ב. אסור לתלוש בשבת אפילו מעציץ הנמצא בבית.
ג. מותר לקטום בשבת בשמים ופרחים מענפים תלושים מערב שבת (ואם הם קשים, מותר לקטמם דווקא ביד אבל לא בסכין).

ד. גרעין אבוקדו או שעועית שנותנים אותם בצלוחית מים, והוציאו שורשים, אסור להוציאם מהמים בשבת משום 'קוצר' (בנוסף למה שיש עליהם דין מוקצה), וכן אסור להניחם בשבת בתוך המים כדי שיוציאו שורשים.

ה. מותר להוציא ענפי בשמים או פרחים המונחים באגרטל עם מים. אבל אם הוציאו שורשים אין להוציאם מהמים.

ו. מותר ללכת או אף לרוץ על גבי דשא בשבת, ואפילו אם קרוב לוודאי שיתלשו עשבים (כיוון שאינו מתכוון לכך ואין לו שום תועלת מזה ואין דרך קצירה בכך).

ז. מי שהסתבך בגדו בקוצים, ואם ימשיך ללכת יקרע הבגד, מותר להוציא את הקוצים בנחת, אף על פי שקיים חשש שיתלשו הקוצים.

ח. צמחי בשמים כגון 'ריחן' המחובר לקרקע מותר להריח בהם בשבת (ואף מותר לאחוז בהם בידו כדי להריחם, ואין בזה אסור טלטול 'מוקצה'). אבל צמחי פרי כגון תפוז, אסור להריח בהם במחובר, שמא יקצוץ אותם לאכלם.



**"כי תקרב אל עיר להלחום עליה
וקראת אליה לשלום"** (כ"ו)

"כי תקרב אל עיר להלחום עליה" -
'עיר' זו ירושלים. באים אנו להלחום כדי שה'
יבנה לנו את העיר ירושלים.
ואיך נלהמים? "וקראת אליה לשלום" -
אם ישרור השלום בין אדם לחבירו - על ידי
זה תבנה ירושלים עיר הקודש.
"והיה אם שלום" - אם באמת יהיה שלום
ביניכם אז "תענך" - תענה בקשתך על ידי ה'
ירושלים תבנה..

ומתוק האור מתוך אדרת אליהו

הערות וביקורת ביחסים בין בני הזוג
יכול להיות דבר הרסני!

קונטרס הנהגות הבית

"וכסף וזהב לא ירבה לו מאוד" (ז"ז)

פעם דברו לפני ר' יוסף חיים זוננפלד זצ"ל על תאוות ממון.
החל הגר"ח להרחיב את הדיבור בגנות הענין.

שאל אחד המאזינים: "והלא כסף, הוא דבר מוכרח וחיוני הוא?!"
"אכן" ענה הרב, אף נייר טואלט דבר חיוני הוא, אך האם יש אדם
שיאגור ממנו כמות גדולה שתספיק אף לכדיו?!

'ומתוק האור' מתוך 'עקבי חיים'



"תמים תהיה עם ה' אלוהך" (יח"ג)

פעם שאל אחד מצדיקי הדור את ר' נפתלי מרופשיץ
זצ"ל: כתוב בתורה "תמים תהיה עם ה' אלוהך"
ולא כתוב 'חכם תהיה'.

כנראה שתמימות גדולה יותר מחכמה..

ענה ר' נפתלי: נכון, תמימות גדולה יותר מהחכמה,
אך כמה חכמה צריך יהודי כדי שיוכל לבא
למדרגת התמימות...

ומתוק האור



משל לעשיר גדול ומופלג ביותר שנזדמנה לו עסקה
להרויח בה רווח עצום ולהגדיל את הונו בעוד כמות
אדירה, והנה הפסיד בעסקה זו וחבירו העשיר הוא
שהרויח הון עתק בעיסקה זו, הרי שהוא בצער גדול עד
שאוכל לא יבוא לתוך פיו מרוב צער וכעסו על עצמו,
וכי יתנחם בעצמו שעדיין עשיר הוא ביחס לעניי עירו,
הלא לפי מעמדו, מחדל זה משפילו בעיני עצמו וכעסו על
עצמו מונעו מלהשתרר ולהתרברב, בפרט שרואה הוא
את חבירו שעלה עליו בעושרו פי כמה וכמה, בכך נשברת
גאוותו..

כן הוא האדם באיזה מצב שהוא עליו תמיד לראות
שמסוגל הוא ליותר, ועליו לראות שיש גדולים ממנו,
ולראות ולהתבונן בחכמתם של גדולים ובכך יבוש ויכלם
מה הוא לעומתם בחכמה בקדושה ביראה, הלא כאין
וכאפס יחשב.



משל לבן יחיד החולה במחלה אנושה שהזמינו לו
רופא, ומחכים בכל רגע שיבוא...

כששומעים איזה רשורש, רצים אל הדלת לראות אם
אין זאת דפיקת הרופא, ואע"פ שמתאכזבים, הרי
אחרי רגע שומעים שוב רשורש, רצים שוב אל הדלת
וכעת כבר בטוחים שבודאי בא הרופא, כי הלא
הבטיח לבוא, וכך חוזר חלילה לאין שיעור.

בצורה ממשית ועזה כזו צריכה להיות הציפייה למשיח.



כאשר באים לזון אג האגם על איזה עבירה, ונאיים אז אג
אגה עבירה בצורה שונה אצל בן אגם אחר העושה אגה,
אם אנצטעט אנצטעט וקוקא : כאוי נה שעשו בו כק וכק...
בכך מריבו חוקי אג גינו שו...
אגק "בגל שם טוב"